

[Poul Schlüter.]

en huslejeværdi, som svarer til 7-8-9 pct. af ejendomsskylden, og det vil sige, at man skaber en meget voldsom forskel på den skattemæssige placering af parcelhuset, der er en enfamiliesbolig, og ejerlejligheden, som også er det. Der vil for ejerlejligheden meget let blive tale om et overskud på ejendomsregnskabet, som skal beskattes; man lægger derved en særbyrde på ejerlejlighederne, og der er grund til at tro, at det meget let vil føre med sig, at den ret til at trække renter fra, som skal tilkomme ejerlejlighedernes beboere, gøres illusorisk.

Vi er ængstelige for, at den indplacering af ejerlejlighederne, finansministeren foreslår, kommer til at bevirke, at ejerlejligheden bliver for dyr sammenlignet med parcelhuset og også sammenlignet med beboelse af en almindelig lejlighed, som man ikke ejer. Jeg tror, socialdemokratiet med denne linje skuffer forventningerne hos mange; som efter etableringen af boligforliget stiledede mod at benytte den nye boligform, som ejerlejligheden vil være. Ejerlejligheden er jo en slags mellemform imellem parcelhuset og den almindelige lejlighed, og det værdifulde, tror jeg, for mange kredse i befolkningen er dette, at en ejerlejlighed kan bygges og sælges for et beløb, som ligger væsentligt lavere end prisen for et parcelhus; det ligger jo i selve boligformens natur. Der kan måske blive tale om salgssummer i størrelsesordenen 100.000 kr., og de fleste parcelhuse i dag ligger væsentligt højere.

Det, der sker gennem den skattemæssige ordning, finansministeren foreslår, er, at man fordyrer ejerlejligheden og gør det vanskeligere for dem, der havde håb om at få den, at klare et køb. Der er efter min opfattelse tale om et forsøg på snigmord af hele ejerlejlighedstanken, og det beklager vi dybt.

Vi har forsøgt i udvalget at bevæge finansministeren bort fra sit udgangspunkt, men det lykkedes altså ikke for os. Man har ligesom et indtryk af, at nu, hvor SF sidder bag ved regeringen, er det sværere at få finansministeren bevæget i den retning, vi gerne ønsker. Jeg har den følelse, at hvis vi var nogle måneder tilbage, ville finansministeren nok have været mere

mobil. Vi har altså den opfattelse, at det vil være rigtigst, at ejerlejligheder ganske sidestilledes med parcelhuse, og derfor har vi da også sammen med venstre stillet et ændringsforslag i den retning, som jeg gerne vil anbefale.

Ømann: Jeg skal på mit partis vegne anbefale, at lønmodtagerfradraget forhøjes fra 400 til 800 kr. Det er en tiltrængt ajourføring, og den passer godt ind i den kommende skattereform.

Det samme kan man desværre ikke sige med hensyn til tanken om at forhøje hustrufradraget. Jeg skal herom bemærke, at det måtte være en betingelse for socialistisk folkepartis medvirken til denne ændring, at fradraget blev lavet om til et tilskud eller til et fradrag i skatten. Imidlertid sporedes der ingen større sympati hos de konservative for denne tanke, og da vi endvidere gerne tror finansministeren, når han anfører, at en ændring på dette område ville vanskeliggøre en løsning af spørgsmålet om sær- og sambeskatningen i den reform, som vi nu ved vil komme, ja, så har vi anset det for rigtigst at lade spørgsmålet hvile.

Vi må gå imod, endog meget kraftigt imod venstres og de konservatives ændringsforslag nr. 2, som går ud på, at ejerlejligheder skal have samme favørstilling som parcelhusene, at ejeren altså kan nøjes med på det gule skema at indtægtsføre 2¼ pct. af ejendomsvurderingen af lejligheden, mens renter og øvrige udgifter skal kunne trækkes fra. Jeg troede, man havde erkendt fra alle sider, at parcelhusenes favørstilling er ganske urimelig og skadelig i samfundskononomisk henseende og betyder en diskriminering af den, der bor til leje, selv om man samtidig har erkendt, at dette onde, denne skævhed, ikke kan afskaffes lige på én gang. Jeg synes, man burde være klar over, at en vedtagelse af dette ændringsforslag ville være en grov provokation af de lejere, der jo udmærket kan bo dør om dør med en ejerlejlighedsindehaver, og som ikke kan trække en døjt fra. Jeg tror alligevel, vi skal nævne nogle tal her for at illustrere, hvilken størrelsesorden der er tale om. Det er ikke usandsynligt, at en ejerlejlighed kan sælges for 120.000 kr., og på den vil der være årlige